

[Pia Kjærsgaard]

Manglende resultater er også ved at være kendetegnede for regeringen, og jeg behøver blot at nævne de manglende skattelettelser som eksempel.

I måneder har regeringen skrælet af sin plan, og man har endda lavet knæfald for Socialdemokratiet i sin politiske striptease. Ynkeligt at skue, ynkeligt at følge.

Hvad er der så kommet ud af, at De Konservative og Venstre klamrer sig til regeringsmagten og har indlemmet Det Radikale Venstre i regeringen? Ingenting, absolut ingenting. Samarbejdet over midten, som Det Radikale Venstre skulle være garant for, er mislykkedes. Det er blevet til socialdemokratisk dominans i stedet for. Det er det, man kalder forår med hr. Niels Helveg Petersen og efterår med statsminister Poul Schlüter.

Vi belemres med nogle regeringspartier, der ikke evner at skære i den offentlige sektor og i stedet kalder det nulvækst: en nulvækst, der indtil nu har forøget vores gæld til 305 mia. kr. og forøget den offentlige sektor med 35.000 personer. Det er en speciel form for nulvækst, må man sige.

Regeringens partier har ansvaret for disse fadæser. Regeringen alene er ansvarlig for denne elendige politik.

Danmark har et skattetryk, der kvæler hvert evig eneste initiativ og virkelyst, og som virker afskrækkende på den enkeltes personlige frihed. Formynderi og bureaukrati er nogle af nøgleordene i denne begrænsning af den personlige frihed. Dette skattetryk må og skal ned. Jo før regeringen forstår, at dette ikke vil kunne ske med socialistisk hjælp, jo bedre. Vi har ikke brug for flere kompromisforlig uden dynamik, og Fremskridtspartiet vil advare regeringen mod at fortsætte sine knæfald over for Socialdemokratiet.

Egentlig er denne debat lidt fiktiv, fordi der ikke rigtig er nogen, der ved, hvad vi i dag skal tage stilling til. Regeringen ved det ikke, oppositionen ved det ikke, og det skyldes ene og alene regeringens møder med Socialdemokraterne, hvor man forsøger at finde ud af, hvad man egentlig prøver at være enige om. Det er kort og godt en voldsom blokering af Folketingets arbejde, men desværre ikke noget nyt fra denne regerings side. De nedrullede gardiners politik er kendetegnende for De Konservative og Venstre, der gerne ser tys-tys-forhandlingerne med Socialdemokratiet.

Omvendt skal regeringen ikke forvente, at Fremskridtspartiet står klar i nogen kulisser. Dette er ikke nogen sæbeopera med kulisser og faldlemme. Derimod er Fremskridtspartiets gruppe at finde på Christiansborg, hvor vi er klar til at samarbejde med regeringen om den nødvendige politik: en politik, hvor der skal ske kraftige besparelser i den offentlige sektor; en politik, der sætter skattenedsættelser i forgrunden og derved sætter skub i initiativerne og arbejdsglæden hos befolkningen; en politik, der ikke baserer sig på løfter, men på realiteter, så vi ikke mere skal opleve, at mere end halvdelen af de danske vælgere modtager deres indkomst fra de offentlige kasser i form af bistandshjælp, dagpenge, efterløn, pension m.v.

Ved Folketingets åbning er der jo – og det er næsten symbolsk – varslet nye stigninger i olie og benzin. Fyringssæsonen er begyndt, og straks ryger priserne op fra olieselskabernes side. Fremskridtspartiet havde sidste år den glæde, at vi fik gennemført et afgiftsbortfald på petroleum til opvarmning. Alligevel må vi konstatere, at det stadig er millionbeløb, der ryger i statskassen, når varmeregningen er steget.

Energiafgifterne hiver hvert år disse mange millioner ud af forbrugernes lommer. Ja, staten tager faktisk $\frac{2}{3}$, når olieselskaberne får $\frac{1}{3}$. Forbrugerprisen på energi har således intet med den reelle energipris at gøre, men er mere præcist at beregne som en skat på adgangen til at holde kulden ude af sit hjem. Energiafgiften er et grelt eksempel på en midlertidig afgift, der blev til en permanent afgift, der efterhånden er mere end firdoblet siden indførelsen i 1977.

Regeringen har i sin historiske plan barslet med nye afgifter sådan blot i det små. Det er rudemærkater, der skal købes for at bruge motorveje og broer. Det er vandafgift på små 5 kr. pr. m³ vand og de ekstra vægtafgifter – blot for at nævne nogle af tingene. Det er ikke skattelettelser, regeringen har i sin plan, det er skatteomlægninger, intet andet.

Hvor meget af dette der bliver gennemført, er ikke til at sige på nuværende tidspunkt, men forhåbentlig bliver intet af det, jeg lige har nævnt, gennemført. Fremskridtspartiet er i stedet indstillet på at tage et medansvar for den nødvendige politik, hvilket burde få en borgerlig statsminister til at lytte efter og følge de signaler, der kommer fra et ikkesocialistisk parti. Det ville være væsentlig mere naturligt end at